

Amurg

Stefania Petrov

Soarele încet s-a stins
în vise de neatins,
Luând cu el multe tristeți
să le înece-n dimineți.

Prin oceanul înserării
curge plânsul neuitării,
Ducând focuri și mister
spre tăcerile din cer.

Gânduri se prefac în șoapte,
se topește ziua-n noapte,
Strângând razele de soare
într-o rugă de iertare.

În cuptorul veșniciei
intră amurgul bucuriei,
Peste toate se așterne
somnul stelelor eterne.